

Homestead Danny Vera signatures

Topgitaaren voor Danny

Een Top 2000 voor akoestische gitaren is nog nooit gemaakt, maar deze jumbo en OM van Homestead zouden vast heel hoog staan.

tekst **Hein van Dongen** foto **Maarten Steffens**

HOMESTEAD DANNY VERA JUMBO & OM
RICHTPRIJS: € 2870,- (Jumbo), € 2775,- (OM) (incl. koffer)
LAND VAN HERKOMST: Nederland/Indonesië
TYPE: jumbo en OM
BOVENBLAD: massief AAA adirondack sparren
ZI/ACHTERKANT: massief Javaans palissander
HALS: mahonie (uit één stuk)
TOETS: ebben met parelmoeren inleg
BRUG: ebben met zadel van been
SLAGPLAAT: ebben
TOPKAM/BREEDTE: been/44,45 mm
FRETS: 20
MENSUUR: 650 mm
ELEKTRONICA: LR Baggs VTC
STEMMECHANIEKEN: Grover Imperial
DISTRIBUTIE: Homestead Guitars, Heemstede, tel. 023-5431750
WEBSITE: www.homestead-guitars.com

De zanger en gitarist, die op de eerste plaats in de Top 2000 staat, hoeven we niet meer te introduceren. Maar voor sommige gitaristen is het merk Homestead misschien nog wel onbekend. De naam verwijst naar Heemstede, van waaruit de gitaren tot in details worden ontworpen en het hout voor het bovenblad wordt geselecteerd. Vervolgens worden de instrumenten in Bandung op West-Java gebouwd.

Persoonlijke gitaren

Homestead gitaren hebben een aantal bijzondere 'selling points'. Ten eerste dat je de gitaren kunt personaliseren: je kunt zelf de vorm van de body, de lak, de hardware en de decoraties kiezen. Maar belangrijker is toch wat de gitaren juist gemeen hebben: dat ze van uitzonderlijke kwaliteit zijn. Ook al zijn ze met prijzen boven de 2000 euro niet goedkoop, ze kunnen de vergelijking met veel duurdere gitaren van de klassieke merken zeker doorstaan.

Eerder heeft Homestead gepersonaliseerde gitaren gebouwd voor onder meer George Kooymans en die unieke exemplaren werden later het voorbeeld voor signature-modellen. Eind 2020 kwam de

Danny Vera signaturegitaar uit, die helemaal naar de wens van de zanger-gitarist is gebouwd.

Het is een jumbomodel, dat naar Danny's voorkeur met nitrocellulose is gelakt. Over de hele gitaar (toets, brug, kop) komt de letter 'V' terug. Met name de brug heeft daardoor een heel aparte vorm gekregen. Naar mijn bescheiden mening een esthetische verbetering vergeleken met de kruisnorsbrug op de grote Gibsons.

Het voordeel van nitrocellulose-lak is dat deze een goede invloed heeft op de sustain en de resonantie van de gitaar. Een nadeel is misschien dat het vergeelt, dat plekken die je veel aanraakt dof worden en er snel craquelé optreedt. Maar zijn dat nadelen? Het maakt immers ook dat de gitaren 'mooi oud' worden.

Grote en kleine broer

Het ontwerp van de jumbo was destijds Gibsons antwoord op het 'slagschip' (dreadnought) model van Martin. De dreadnoughtvorm is door honderden bouwers overgenomen en daarbij vergeleken zie je de jumbovorm minder vaak opduiken.

Omdat een jumbo (een van de grootste akoestische gitaren) voor sommige mensen toch te omvang-

rijk is, heeft Homestead volgens dezelfde specificaties ook een orchestramodel uitgebracht, de bodyvorm die is gebaseerd op het klassieke ontwerp van Martin. Ook deze OM is direct te onderscheiden van de vele gitaren die er met deze proporties gemaakt worden.

De gitaren hebben een heel eigen uitstraling (de foto zegt hier meer dan een beschrijving). Ze zien er flamboyant uit, maar de onderlinge afstemming van de decoraties geeft ze een stilistische eenheid die doet denken aan de vormgeving uit de art-decotijd. Voor onze test mochten we zowel de jumbo als het orchestramodel bespelen.

De specificaties van beide gitaren zijn hetzelfde. We zien een bovenblad van adirondack van AAA-kwaliteit (een harde sparrensoort uit het oosten van de VS en Canada), een ebben toets, een hals van mahonie uit één stuk, en een achter- en zijkant van Javaans palissander.

Die identieke specificaties leveren voor een recensent een buitenkans op, want dan kun je het effect van de bodyvorm op de klank vergelijken zonder met andere verschillen rekening te hoeven houden. Nu zijn die verschillen niet groot: het geluid van beide gitaren is even indrukwekkend. De jumbo heeft een iets luider en breder geluid, dat af en toe iets van een piano heeft. De OM klinkt wat lichter en gedefinieerder.

Beide gitaren hebben een LR Baggs VTC aan boord. Ingeplugd, uiteraard in een speciale versterker voor akoestische gitaren, is het ver-

schil in geluid ook duidelijk hoorbaar. Als ik zelf voor een microfoon zou spelen (of onversterkt) zou ik persoonlijk gaan voor de jumbo, bij gebruik van de pickup voor de OM. Maar nogmaals, het verschil in geluid valt weg tegen de overeenkomsten: een bijzonder mooie, gebalanceerde sound.

Beide gitaren zijn zorgvuldig afgesteld en daardoor ronduit heerlijk om te bespelen. Ze missen de stugheid van sommige nieuwe gitaren, ze resoneren dat het een lieve lust is. Ze klinken karaktervol, maar ook neutraal genoeg om er allerlei stijlen op los te laten. Kortom: simpelweg meesterlijke instrumenten.

Conclusie

Danny's bemoeienis met het ontwerp heeft geleid tot de meest herkenbare gitaren die Homestead tot nu toe heeft gebouwd. Deze instrumenten zijn voor sommige mensen wellicht aantrekkelijk omdat ze naar hun idool verwijzen. Maar de meeste potentiële kopers zullen ze toch eerder beoordelen op hun kwaliteiten (of zich er toe aangetrokken voelen omdat ze de gitaren prachtig vinden).

Deze signaturemodellen zijn zo goed, dat ze er op eigen kracht zeker zullen komen. Maar toch hoop ik dat Homestead mee zal kunnen varen op het succes van Danny Vera. Dat succes zou welverdiend zijn.

HOMESTEAD DANNY VERA JUMBO & OM

oordeel

GITARIST ZEGT: Heel markante gitaren met een prachtig geluid

Rivalen

- Martin OM-28
- Gibson SJ-200